

1302	Riia peapiiskopi vahendusel taastati Saare-Lääne piiskopkonna endised õigused. Pinev olukord kestis aga 1312. aastani.
1304	29. veebruaril kogunesid Liivimaa seisuste esindajad ja sõlmisid liidulepingu Liivi ordu, Tartu ja Saare-Lääne piiskoppide, toomkapiitlite ja vasallide ning Taani kuninga Eestimaa vasallide vahel, mis oli suunatud Riia vastu.
1323	Piiskop Jakob andis välja üriku, millega määrati kindlaks Haapsalu linnasarase (linna ühisvaldus) territoorium. See on vanim piirivaatluse kirjelduse kohta säilinud ürik Eestis.
1341	Esimesed teated Võnnu (Wenden) mõisa kohta.
1343	Öö vastu 23. aprilli oli eestlaste suure vabastuskatse - Jüriöö ülestõusu - algus Harjus. Ülestõusnud vallutasid Padise kloostri, pärast seda valisid neli üldjuhti - kuningat - ja liikusid oma malevaga Tallinna alla. Turu foogti juurde läkitati saadikud abi otsima.
1343	Ülestõus levis ka Läänemaale. Ülestõusnud piirasid Haapsalu linnust taandudes alles ordumeistri saabumisel 16. mail.
1351	Haapsalu linnust külastas Rootsi kuningas Magnus Smek Eriksson.
1364	Piiskop Konrad II andis kaupmeestele tolli ja rannaõiguse vabaduse oma diötseesis.
1381	Võimuvõitluses piiskopi ja toomhärrade vahel vangistati piiskop Heinrich III, kes leiti kägistatuna Kuressaare linnuse isolatsioonišahdist. Kuritõesse segatud kanoonik Bolne otsimisega seoses mainiti esmakordselt Haapsalu Pühavaimu kirikut.
1383	Kõrgeima võimuta jäänud piiskopkonnas puhkes relvastatud tüli toomkapiitli ja sõjakate piiskopi vasallide vahel, keda toetasid Ordu ja Tallinna linn. Dietrich Uexküll ja Johann Scherenbecke koos oma sõjasulastega rüüstasid Haapsalu linnust. Vahevahust hoolimata tungisid nad öösel üle linnuse kaitsemüüri, tapsid hulga inimesi, rüüstasid toomkirikut ja käärkambrit ning põletasid maha suure linnuse kaitsetara ja vaimulike elamud.
1391	Saare-Lääne piiskop Winrich kinnitas Haapsalu linna privileegid, milles suurendati linna autonoomiat ja laiendati linnakodanike õigusi.